

frem kommer af sig selv. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at læse dette Dokument; det er meget godt at faa Forstand af, for der staar oven i Købet følgende: „De Midler, Anstalten raader over, indskrænker sig, naar undtages Fortabelse af Overarbejdspenge og derigennem ogsaa Skraatobak — Fangens dyrebareste Klemodie — til et Magthud: *Du skal*, og hvis ikke, da Anvendelse af Fattiglovens § 41 med en nøjsommelig Indberetning til Direktion og Politimester og paafølgende Anlæggelse af Spændetrøje under et Celleophold i 2 Maaneder — noget, der aldrig har været og forhaabentlig aldrig skulde blive nødvendigt.“ Og saa siger man følgende efter min Mening udmærkede Ord: „En alvorlig, men human Tiltale under ethvert Arbejde og ethvert Forhold har formaet mere end et udfordrende og barskt *du skal*, og Fangen bør forstaa, at Hensigten med hans Ophold i Anstalten ikke alene er at tugte, men ogsaa at forbedre ham og hjælpe ham til Rette. Skulde en Anstalt tabe dette Maal af Sigte og tillade, at der bliver handlet og talt hensynsløst, muligvis slaaet af over- eller underordnede naar som helst, da kan man kun antage, at Anstaltsopholdet er forfejlet. Tvangsarbejdsanstaltens Reglementer bør derfor indeholde mere detaillerede Regler for Fangernes Behandling, Afstraffelse, deres Forhold osv. osv.“ Dette er ganske udmærkede Ord, men naar man saa alligevel fra denne Anstalt anbefaler Indførelsen af Pryglestraf, saa er det i Virkeligheden sande Ord, som siges her: at det er en Ting, som ikke saa ligefrem kommer af sig selv!

Bestyrelsen for Bornholms Amts Tvangsarbejdsanstalt siger: „Kun to Fanger have under Anstaltens 6-aarige Bestaaen een Gang — uden dog overhovedet at nægte at arbejde — nægtet at vedblive at slaa Skærver. og angave som Grund daarlige Arme og Ryg, men da Lægen havde undersøgt dem og erklæret, at de intet fejlede, genoptog de straks dette Arbejde“. Det er et Bevis paa, at det i og for sig ikke er saa forfærdelige og voldsomme Elementer, som findes paa saadanne Anstalter. Alligevel siges det til Punkt 7, som angaar Nødvendigheden af ny Straffemidler, at „skulde nogen Fange nægte at arbejde, maa de nuværende Midler til at tvinge dem dertil sikkert anses for utilstrækkelige“. Bestyreren paa Tvangsarbejdsanstalten ved Aalborg siger, at han har haft flere Eksempler paa, at det er lykkedes Urostifterne at iværksætte

en planlagt Nedlæggelse af Arbejdet. „Man har i et saadant Tilfælde øjeblikkelig fjernet Urostifterne og indespærret disse i ensom Celle, og det har dernæst vist sig, at de fleste af Lemmerne kun nødtvungen, og af Frygt for Overlast, ere gaaede med. Urostifterne har man derefter behandlet i Cellen med de forhaandenværende Midler, saasom Fratagelse af Arbejde og Skraatobak, indtil de nogenlunde ere faldne til Føje“. Men saa siger han rigtig nok bagefter: „Det fremgaar af det . . . anførte, at man i visse Tilfælde savner et mere virksomt Middel til at haandhæve Disciplinen i Tvangsarbejdsanstalterne . . .“ Efter i Forvejen at have gjort opmærksom paa, at man over for en saadan oprørsk Arbejdsnægtelse alligevel ved Hensættelse i Celle og ved at nægte dem Skraatobak og andre Lempelser har faaet dem til at falde til Føje, tilføjer vedkommende Bestyrer altsaa, at Pryglens Indførelse er nødvendig. Han har sikkert ogsaa gjort sig Umage for at strække sig saa langt som muligt over for de Herrer Pryglvenner, saavel i dette høje Ting som i Regeringen.

Der findes en Masse andre mer eller mindre interessante Ting i dette Hæfte. Jeg skal imidlertid ikke gennemgaa det hele; det vilde føre alt for vidt igen. Men jeg skal dog nævne, at paa Ribe Amts Tvangsarbejdsanstalt siger Bestyreren, at „Bestyrelsen har ingen Vanskelighed haft ved at bringe de arbejdsføre Lemmer til at arbejde“, og endvidere siges der, at „Bestyrelsen savner ikke Indførelse af ny Midler til at faa Lemmerne til at arbejde“. Ved Ringkøbing Amts Tvangsarbejdsanstalt siger Bestyreren, at „Forvalteren har hidtil ikke haft Vanskelighed ved at bringe Lemmerne til at arbejde“, og endvidere, at „han savner derfor ikke Midler hertil, eftersom der ikke i de 7 Aar, hvori Anstalten har bestaaet, har foreligget noget Tilfælde, hvor Lemmerne have nægtet at arbejde“.

De ville saaledes se, mine Herrer, at adskillige af Forstanderne for Tvangsarbejdsanstalterne erklære, at det ikke er nødvendigt at indføre Prygl paa disse Anstalter for at faa de Menesker, som opholde sig der, til at arbejde, og de andre, som have erklæret sig for Prygl, have gjort det med en saada Motivering, at denne i flere Tilfælde er fuldstændig selvmodsigende, saa Konklusionen aldeles ikke svarer til Præmisserne. Jeg har